



# Rapport

Rapport over een klacht van de heer G. over Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant.

**Datum: 8 september 2010**

**Rapportnummer: 2010/247**

## **Klacht**

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

## **Beoordeling**

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

## **Conclusie**

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

## **Onderzoek**

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

## **Bevindingen Klacht**

Verzoeker klaagt erover dat een jeugdreclasseringswerker van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant, vestiging Roosendaal, in de periode van oktober 2006 tot augustus 2007 geen actie heeft ondernomen om ten aanzien van zijn zoon een kindbeschermingsmaatregel op te laten leggen.

Verzoeker is van mening dat zijn zoon in deze periode ernstig in zijn ontwikkeling werd bedreigd.

Rapport

Algemeen

Als een kind veel spijbelt, wordt dit door school gemeld aan de leerplichtambtenaar. Bij structureel spijbelen zal deze een proces-verbaal sturen aan de officier van justitie. Spijbelen is namelijk een strafbaar feit, omdat de Leerplichtwet wordt overtreden. De officier van justitie beslist vervolgens of het kind voor de rechter moet verschijnen.

De kinderrechter kan dan een (taak)straf opleggen. De kinderrechter kan daarbij besluiten dat het kind begeleiding nodig heeft, om het strafbare gedrag te stoppen en te voorkomen dat het kind opnieuw de fout ingaat. Deze begeleiding wordt uitgevoerd door een jeugdreclasseringswerker van de afdeling Jeugdreclassering van een Bureau Jeugdzorg. Een jeugdreclasseringswerker stelt hulpverleningsplannen op en ontwikkelt en organiseert taakstraffen. Hij bespreekt de maatregelen met het kind en de ouders. De jeugdreclasseringswerker voert het plan uit, bemiddelt in conflictsituaties en evalueert de

hulpverlening.

Eén van de begeleidingsmaatregelen die de rechter kan opleggen, is de maatregel hulp en steun. Deze maatregel is gericht op de aanleiding tot het delict en de aanpak van mogelijke problemen thuis, op school of in de vrije tijd. Deze maatregel kan maximaal twee jaar duren.

Als het kind de afspraken niet nakomt kan de jeugdreclasseringswerker dit melden aan de officier van justitie. Hij kan ook de Raad voor de Kinderbescherming verzoeken om te kijken of er een ondertoezichtstelling en eventueel uithuisplaatsing noodzakelijk is om het kind te kunnen begeleiden. Door het kind onder toezicht te stellen, kan hij verplicht uit huis worden geplaatst. Dit is bij de maatregel hulp en steun niet mogelijk.

De feiten

Aanleiding

Verzoeker is gescheiden en heeft vier zonen. Eén van die zonen, R., liep in mei 2006 weg bij zijn moeder om bij verzoeker te komen wonen. R. was toen zestien. Het ging niet zo goed met R. Hij spijbelde constant, blowde en hield zich niet aan de huisregels. Vanwege het structureel spijbelen moest R. op een gegeven moment bij de rechter verschijnen, die hem de maatregel hulp en steun oplegde.

R. werd op 19 juli 2006 bij de Jeugdreclassering aangemeld. De begeleiding werd gestart in oktober 2006 en uitgevoerd door een jeugdreclasseringswerker van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant, vestiging Roosendaal. De jeugdreclasseringswerker zette bij de start van de begeleiding direct intensieve thuishulp in bij verzoeker om zo te proberen de problemen van R. te kunnen aanpakken. Maar in januari 2007 zag verzoeker het niet meer zitten met R., omdat hij zich aan geen enkele huisregel meer hield. Verzoeker deed R. mee dat hij niet meer bij hem kon wonen in de hoop dat de Jeugdreclassering een woonplek voor hem zou vinden waar het beter met R. zou gaan. R. ging echter weer bij moeder wonen. Verzoeker was het hier niet mee eens, omdat hij niet verwachtte dat moeder R. goed zou kunnen begeleiden.

Begeleiding

In januari 2007 vond een gesprek plaats tussen de jeugdreclasseringswerker en de ouders van R. Er werd onder meer gesproken over bepaalde projecten die voor R. in aanmerking zouden kunnen komen.

Hierna stelde de jeugdreclasseringswerker meerdere plannen van aanpak op, waaruit bleek dat de begeleiding van R. niet tot de gewenste resultaten leidde. Al in het eerste plan van aanpak werd aangegeven dat moeder de opvoeding van R. niet aankon en begeleiding wenste. Moeder hield intussen R. de hand boven het hoofd. Ook werd vermeld

dat er niet veel veranderde in het gedrag van R. en dat hij bleef spijbelen. De situatie van R. bleef zorgelijk, waardoor de Jeugdreclassering besloot om ook thuishulp bij moeder aan te vragen. R. bleek in het geheel niet gemotiveerd om zijn opleiding op te pakken of deel te nemen aan één van de woon- en werkprojecten die door de jeugdreclasseringswerker werden aangedragen.

In juni 2007 werd het gezin van moeder uit huis gezet vanwege huurschulden, waardoor ook R. op straat kwam te staan. Moeder trok vervolgens met R. bij haar ouders in. De andere kinderen gingen bij vader wonen. In diezelfde maand werd ambulante gezinsondersteuning bij moeder ingezet.

Op 26 juli 2007 ging de jeugdreclasseringswerker op vakantie. De zaak van R. werd overgenomen door een collega. Deze collega liet R. direct op 1 augustus 2007 bij de officier van justitie komen, omdat hij zich niet aan de regels van de Jeugdreclassering hield. Nadat R. zich hierna nogmaals niet aan de regels hield, stuurde de Jeugdreclassering de begeleidingsopdracht terug naar de officier van justitie. Voorts vroeg de Jeugdreclassering de Raad voor de Kinderbescherming op 30 augustus 2007 om te onderzoeken of een kinderbeschermingsmaatregel in de vorm van een ondertoezichtstelling moest worden aangevraagd om zo de bedreiging in de ontwikkeling van R. af te wenden. De verplichte begeleiding vanuit de Jeugdreclassering bleek namelijk ontoereikend om de belemmering in de ontwikkeling van R. op te heffen.

#### Kinderbeschermingsmaatregel

In februari 2008 vroeg de Raad voor de Kinderbescherming aan de rechtbank om R. onder toezicht te stellen van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant en dit bureau te machtigen om R. uit huis te plaatsen. De rechtbank stelde R. op 18 maart 2008 onder toezicht van het Bureau Jeugdzorg en gaf een machtiging af om R. uit huis te plaatsen. R. werd geplaatst in een project in Frankrijk alwaar hij binnen enkele dagen wegliep. Hierop machtigde de rechtbank Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant op 13 juni 2008 om R. in een accommodatie voor gesloten jeugdzorg te plaatsen.

#### Visie verzoeker

Verzoeker is van mening dat de Jeugdreclassering veel te laat heeft ingegrepen om een kinderbeschermingsmaatregel aan te vragen, nadat bleek dat de maatregel hulp en steun bij R. niet aansloeg. Moeder kon de opvoeding namelijk helemaal niet aan. Als eerder een kinderbeschermingsmaatregel was aangevraagd, had R. uit huis kunnen worden geplaatst naar een plek waar de begeleiding wel succes zou kunnen hebben gehad.

In januari 2007 had verzoeker al aan de jeugdreclasseringswerker aangegeven dat het thuis niet meer ging. Hij wilde R. hiermee in handen van het Bureau Jeugdzorg geven, maar de jeugdreclasseringswerker liet R. vervolgens bij moeder wonen.

In januari 2007 vond een gesprek plaats met de jeugdreclasseringswerker, waarin werd besloten om R. een project te laten volgen. Zonder overleg met verzoeker is vervolgens besloten dat dit niet doorging, omdat R. bij zijn stiefvader zou gaan werken. Ook dit ging niet door, maar verzoeker werd ook hierover niet ingelicht. Er werd geen contact meer met hem opgenomen.

De jeugdreclasseringswerker schreef in de periode van oktober 2006 tot juli 2007 meerdere rapporten waarin moeder als pedagogisch onkundig werd omschreven, maar er werd vervolgens niets gedaan om het patroon waarin R. leefde te doorbreken. Het levenspatroon van R. bestond uit spijbelen, drugs gebruiken en het uiteindelijk omgaan met jongeren uit het criminele circuit, maar de jeugdreclasseringswerker liet R. gewoon zijn gang gaan. Het slechte levenspatroon werd verergerd doordat R. bij zijn moeder ging wonen die dit ook niet kon doorbreken. Alles wat moeder zei, werd geaccepteerd door de jeugdreclasseringswerker. Verzoeker was van mening dat indien eerder was ingezien dat moeder niet de capaciteit had om R. op het goede pad te krijgen, het niet zover had hoeven te komen met zijn zoon, die nog steeds last heeft van de werkwijze van de jeugdreclasseringswerker en hierdoor bijna twee jaar niet naar school is geweest. Verzoeker is van mening dat Bureau Jeugdzorg behoorlijk heeft gefaald in zijn doen en laten, waardoor het steeds slechter is gegaan met zijn zoon R.

Hij benadrukt hierbij dat er geen persoonlijke vete was tussen Bureau Jeugdzorg en hem. Hij had later nog regelmatig contact gehad met de afdeling Jeugdreclassering over zijn andere zoons, dat naar volle tevredenheid was verlopen. Het gaat hem erom dat Bureau Jeugdzorg toegeeft dat er verkeerde beslissingen zijn genomen en dat pas is ingegrepen nadat de jeugdreclasseringswerker de zaak wegens vakantie had overgedragen.

#### Visie Bureau Jeugdzorg

#### Er was sprake van medewerking

Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant deelde mee dat tijdens een begeleiding van de Jeugdreclassering altijd wordt overwogen om een zaak terug te geven aan de Raad voor de Kinderbescherming als blijkt dat ouders weigeren om mee te werken. In het geval van R. was hier geen sprake van, omdat moeder bereid was om mee te werken en omdat R. deelnam aan de begeleiding van de Jeugdreclassering. Bureau Jeugdzorg had niet eerder actie ondernomen om een kinderbeschermingsmaatregel op te leggen, omdat hier simpelweg geen noodzaak toe bestond. Bij de start van de begeleiding woonde R. bij verzoeker. In de eerste week was intensief ambulante gezinshulp aangewezen om te inventariseren welke begeleiding R. nodig had. Er werd toen een medewerker spoed hulp ambulant ingezet om rust te creëren in het gezin. Al snel erna ging R. bij zijn moeder wonen. Moeder gaf aan R. te willen opvangen, maar gaf daarbij nadrukkelijk aan dat zij hierbij hulp wilde. De spoedhulp is toen niet overgezet naar het gezin van moeder. In plaats daarvan zette de jeugdreclasseringswerker zich in om moeder de ondersteuning te

geven die zij nodig had. Dit deed zij door gesprekken met moeder te voeren. Vader wilde dat R. uit huis werd geplaatst, maar de jeugdreclasseringswerker was van mening dat eerst vanuit de thuissituatie een oplossing moest worden gezocht. Zowel R. als moeder wilde in principe meewerken aan de maatregel, wat bijzonder was omdat R. zich eerder namelijk tegen elke hulpverlening had verzet. Verzoeker was het hier niet mee eens en bleef aangeven dat R. in een instelling moest worden geplaatst, aldus Bureau Jeugdzorg.

#### *Problemen in de begeleiding*

Vervolgens werd door de jeugdreclasseringswerker onderzocht voor welke projecten R. in aanmerking zou kunnen komen; projecten die bij R. pasten en waar hij ook wat aan zou hebben. De jeugdreclasseringswerker zorgde voor meerdere projecten voor R., maar het liep elke keer mis. Waarschijnlijk kwam dit omdat R. vanuit zijn omgeving structureel niet de benodigde ondersteuning ontving. De ouders hadden vooral een strijd met elkaar. Moeder ondersteunde R. wel, maar verzoeker zei vanaf het begin dat R. uit huis moest worden geplaatst. Toen R. bij moeder ging wonen, ging verzoeker de strijd met de Jeugdreclassering aan, omdat deze niet deed wat hij wilde. De jeugdreclasseringswerker vond dit erg jammer, omdat R. de steun van verzoeker op dat moment juist zo hard kon gebruiken.

Voorts deelde Bureau Jeugdzorg mee dat de opvoedingskwaliteiten van moeder niet sterk waren en het duidelijk was dat zij hierbij ondersteuning nodig had. Op een gegeven moment vroeg de reclasseringswerker ambulante gezinsondersteuning in de opvoeding aan. Deze ondersteuning werd op 14 juni 2007 ingezet. Omdat het altijd even duurt voor daadwerkelijke hulp is gerealiseerd, gaf de reclasseringsmedewerker tot die tijd zelf ondersteuning aan moeder. Moeder was heel welwillend en had de intentie om goed voor R. te zorgen. R. had echter niet de structuur meegekregen om dingen door te zetten en af te maken. Hiervoor had hij ondersteuning van zijn omgeving nodig. De in die periode aan moeder aangeboden ondersteuning was op zich voldoende, maar het lag vooral aan de externe factoren die tegenwerkten, bijvoorbeeld dat moeder uit haar woning werd gezet en de moeilijke situatie waarin zij verkeerde met haar partner. Hierdoor liep de ambulante hulp binnen het gezin moeizaam. Zij ging toen met haar gezin bij haar ouders wonen. De situatie van R. verslechterde hierdoor, aldus het Bureau Jeugdzorg.

#### Reden voor een kinderbeschermingsmaatregel

Door de Jeugdreclassering werd niet eerder dan in augustus 2007 om onderzoek naar een kinderbeschermingsmaatregel gevraagd, omdat dit pas gebeurt als de ouders niet meewerkend zijn of onkundig in de opvoeding. Dit was hier niet het geval. Moeder was meewerkend, maar had ondersteuning nodig. Bureau Jeugdzorg denkt daarom ook niet dat de rechter op dat moment een machtiging tot ondertoezichtstelling zou hebben afgegeven. Bureau Jeugdzorg kijkt altijd eerst naar wat ouders zelf kunnen, en wat nog kan worden ingezet om de situatie te verbeteren. Daarbij gaf het Bureau Jeugdzorg aan

dat niet aannemelijk was dat de rechter überhaupt eerder dan in 2008 een machtiging uithuisplaatsing zou hebben afgegeven. Wel had Bureau Jeugdzorg R. al eerder op informele wijze telefonisch aan de Raad voor de Kinderbescherming voorgelegd. Met de Raad werd toen overlegd over wat de bedreiging voor R. was op dat moment, of er nog medewerking was aan de hulpverlening en of alle andere middelen al waren ingezet om tot verbetering te komen. Met de Raad werd toen besloten dat er op dat moment nog geen noodzaak was om een onderzoek naar een kinderschermingsmaatregel aan te vragen. Dit informele telefoongesprek vond plaats rond april 2007 en is niet geregistreerd. Ook is het gezin van R. rond die tijd geregeld in het Veiligheidshuis besproken. Het Veiligheidshuis is een samenwerkingsverband tussen onder meer de gemeente, de politie, het Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming en de reclassering dat zich richt op het terugdringen van overlast en criminaliteit binnen een gemeente. In het Veiligheidshuis is toen besloten om de huidige hulpverlening voort te zetten.

Vervolgens ging de jeugdreclasseringswerker op 26 juli 2007 op vakantie en droeg de begeleiding van R. over aan haar collega. Ook de collega zag dat de situatie van R. verslechterde en constateerde eveneens dat R. nog steeds geen goede ondersteuning kreeg vanuit zijn directe omgeving. De financiële situatie van moeder op dat moment droeg hier niet aan bij. Dit alles had tot resultaat dat R. weigerde nog langer mee te werken aan de hulpverlening. Ook een oproeping ten parkette op 1 augustus 2008 bracht hier geen verandering in. Na overleg met de partners in het Veiligheidshuis besloot Bureau Jeugdzorg om vanwege de toenemende complexiteit van de zaak om een kinderschermingsmaatregel te verzoeken.

Niet onjuist gehandeld

Bureau Jeugdzorg is van mening dat het niet onjuist heeft gehandeld, omdat moeder en R. al die tijd wilden meewerken aan de hulpverlening. Een kinderschermingsmaatregel kwam daarom nog niet in beeld. Terugkijkend op de periode zijn er wel momenten geweest waarop eerder doorgepakt had kunnen worden. Bureau Jeugdzorg bedoelde hiermee niet het aanvragen van een kinderschermingsmaatregel, maar er had voor kunnen worden gekozen om toch eerder externe opvoedingsondersteuning van een zorgaanbieder aan moeder aan te bieden, aldus Bureau Jeugdzorg.

Oordeel Nationale ombudsman

Voortvarendheid

In deze zaak gaat het erom of de afdeling Jeugdreclassering van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant tijdens de begeleiding van R. in het kader van de maatregel hulp en steun voldoende voortvarend heeft besloten om de zaak te retourneren en de Raad voor de Kinderbescherming te vragen om onderzoek te doen naar de noodzaak van een kinderschermingsmaatregel. Voortvarendheid is namelijk een vereiste waaraan

overheidsinstanties als het Bureau Jeugdzorg moeten voldoen, en houdt in dat zij slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dat betekent dat zij in overeenstemming met de professionele standaarden van hun taak een goede invulling geven aan voortvarendheid in het bereiken van resultaten. Indien deze taak betrekking heeft op maatregelen betreffende kinderen, zoals bij Bureaus Jeugdzorg het geval is, dienen overheidsinstanties ervoor te zorgen dat een kind zo snel mogelijk die zorg ontvangt die nodig is voor zijn welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn ouders, en nemen zij hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen. Dit uitgangspunt is vastgelegd in artikel 3, tweede lid, van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (zie Achtergrond, onder 1.).

Indien een kind zodanig opgroeit, dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwending van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen, kan hij onder toezicht worden gesteld van het Bureau Jeugdzorg (zie Achtergrond, onder 2.). Het Bureau Jeugdzorg kan dan vervolgens beslissen om de rechter te vragen of het onder toezicht gestelde kind uit huis mag worden geplaatst. Zowel ondertoezichtstelling als uithuisplaatsing is een kindbeschermingsmaatregel.

#### Eerder externe opvoedingsondersteuning

Tijdens het onderzoek is duidelijk geworden dat de afdeling Jeugdreclassering met de beste bedoelingen bijna een jaar lang van alles heeft geprobeerd om R. de goede richting in te sturen. Ongeacht of dit aan R. zelf of aan zijn omgeving lag, kan worden vastgesteld dat dit niet is gelukt.

Alvorens te beoordelen of in de bewuste periode actie had moeten worden ondernomen om een kindbeschermingsmaatregel op te laten leggen, merkt de Nationale ombudsman allereerst op dat hij met Bureau Jeugdzorg van oordeel is dat de afdeling Jeugdreclassering in ieder geval eerder externe opvoedingsondersteuning had moeten inzetten in het gezin van moeder en R. Op het moment dat R. bij moeder ging wonen, was immers al duidelijk dat moeder pedagogisch onmachtig was en hulp nodig had bij de opvoeding van R. De Nationale ombudsman begrijpt dan ook niet waarom de afdeling Jeugdreclassering de intensieve thuishulp, die in eerste instantie al was gestart in het gezin van vader, in januari 2007 niet heeft overgezet naar het gezin van moeder. Dit had tot andere resultaten kunnen leiden, waarbij een kindbeschermingsmaatregel misschien wel overbodig was geweest.

#### *Eerder verzoek om kindbeschermingsmaatregel*

Nu deze ondersteuning echter niet eerder is ingezet en is gebleken dat de situatie van R. tijdens de begeleiding van de jeugdreclasseringswerker niet verbeterde, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de afdeling Jeugdreclassering eerder dan in augustus 2007



actie had moeten ondernemen door de Raad voor de Kinderbescherming om een onderzoek te vragen naar de noodzaak van een kinderbeschermingsmaatregel. De opvoedkundige onmacht van de moeder, het structurele en langdurende spijbelgedrag van R., het vermoeden van drugsgebruik en van verkeerde vrienden waren, zeker in combinatie met de uithuiszetting in juni 2007, al voldoende aanleiding om te laten onderzoeken of R. zodanig in zijn ontwikkeling werd bedreigd dat een kinderbeschermingsmaatregel nodig was.

De Nationale ombudsman komt dan ook tot de conclusie dat de afdeling Jeugdreclassering, door niet tijdig in te zien dat de begeleiding ontoereikend bleek en er waarschijnlijk meer zorg nodig was in de vorm van een kinderbeschermingsmaatregel, heeft gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

Dat niet eerder om een onderzoek naar deze maatregel is gevraagd, omdat moeder bleef aangeven dat zij wilde meewerken aan de begeleiding van R. doet hieraan niet af, omdat voor de professionele begeleiders al heel snel helder was dat zij dit in de praktijk niet waar kon maken. Ook van voldoende medewerking van R. is tijdens het onderzoek niet gebleken.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat de Jeugdreclassering tijdens het onderzoek heeft aangegeven dat zij al eerder informeel met de Raad voor de Kinderbescherming had besproken of een kinderbeschermingsmaatregel voor R. in de rede lag. Nu dit gesprek niet is vastgelegd, kan de Nationale ombudsman niet toetsen of dit daadwerkelijk is gebeurd. Voorts vond dit gesprek volgens Bureau Jeugdzorg al in april 2007 plaats. Moeder was toen nog niet uit huis gezet, waardoor de situatie toen anders lag.

## **Conclusie**

De klacht over de onderzochte gedraging van de afdeling Jeugdreclassering van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant is gegrond, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

## **Onderzoek**

Op 14 april 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Bergen op Zoom met een klacht over een gedraging van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant, vestiging Roosendaal.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het bestuur van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen het bestuur en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan het bestuur een aantal specifieke vragen gesteld en werden de betrokken jeugdreclasseringswerker en haar teammanager gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De stichting en de betrokken medewerkers deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van de verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

#### Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 8 april 2009 met bijlagen.
2. Aanvullende stukken van verzoeker van 6 mei 2009.
3. Standpunt van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant van 28 september 2009.
4. Reactie van verzoeker van 28 oktober 2009.
5. Reactie van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant van 16 december 2009.
6. Verklaring betrokken jeugdreclasseringswerker P. en teammanager Jeugdreclassering S. van 11 januari 2010.
7. Nadere reactie van verzoeker van 19 maart 2010.
8. Nadere reactie van Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant van 26 mei 2010.
9. Tweede nadere reactie van verzoeker van 29 juni 2010.

## **Achtergrond**

1. Artikel 3, tweede lid, van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK); New York, 20 november 1989

"De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen."

2. Artikel 254, eerste lid, van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek

"1. Indien een minderjarige zodanig opgroeit, dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwendig van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen, kan de kinderrechter hem onder toezicht stellen van een stichting als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg."

## **Achtergrond**

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

11

03616

de Nationale ombudsman